

Sygn. akt VII U 1494/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Łaciak

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 kwietnia 2016 r. w W.

sprawy J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o przeliczenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 11 września 2015 r. znak: ENP/6/(...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

J. S. w dniu 5 października 2015 r. wniosła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, za pośrednictwem organu rentowego, odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 11 września 2015 r., znak: ENP/6/(...), na mocy której organ rentowy przeliczył odwołującej wysokość świadczenia emerytalnego. Ubezpieczona podniosła, że emerytura ustalona została na podstawie art. 53 w związku z art. 27 ustawy emerytalnej. W związku z powyższym, odwołująca wniosła o zmianę przedmiotowej decyzji i przeliczenie wysokości emerytury oraz przyznanie jej na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 2 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 października 2015 r. wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy wskazał, że zaskarżoną decyzją z dnia 11 września 2015 r. przeliczył ubezpieczonej wysokość świadczenia emerytalnego. Oddział podniósł, że art. 26 ust. 6 ustawy emerytalnej nie ma zastosowania, gdyż w dacie osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego przez odwołującą oraz w dacie złożenia wniosku o emeryturę powszechną obowiązywała jedna tablica trwania życia. Organ rentowy stwierdził, że odwołująca jest urodzona po dniu 1 stycznia 1949 r., zatem art. 55 w związku z art. 26 nie ma zastosowania w niniejszej sprawie (k. 4 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. urodzona (...), w dniu 2 sierpnia 2004 r. złożyła wniosek o wcześniejszą emeryturę (k. 1 a. e., tom I).

W oparciu o złożony wniosek, organ rentowy decyzją z dnia 23 września 2004 r., znak: E (...) przyznał ubezpieczonej prawo do wcześniejszej emerytury od dnia

7 sierpnia 2004 r. (k. 12 a. e., tom I).

Odwołująca w dniu 17 sierpnia 2009 r. złożyła wniosek o prawo do powszechnej emerytury (k. 1 a. e., tom III).

Po rozpatrzeniu wniosku, organ rentowy wydając decyzję z dnia 16 grudnia 2009 r., znak: ENP/6/(...) przyznał ubezpieczonej prawo do pobierania powszechnej emerytury od dnia 5 sierpnia 2009 r., tj. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 18 a. e., tom III).

Odwołująca w dniu 14 lipca 2015 r. złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno-rentowego (k. 95-97 a. e., tom I).

W związku z powyższym organ rentowy decyzją z dnia 8 września 2015 r., znak: (...) -2003 rozpatrzył wniosek ubezpieczonej i ponownie ustalił kapitał początkowy w oparciu o podstawę wymiaru w kwocie 1583,74 złotych i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 129,72. Oddział uwzględnił 24 lat, 6 miesięcy i 4 dni okresów składkowych oraz rok, 3 miesiące i 27 dni okresów nieskładkowych, w tym rok, 10 miesięcy i 4 dni sprawowania opieki nad dzieckiem. Organ rentowy podkreślił, że okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok. Zgodnie z obliczeniami dokonany przez organ rentowy, kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 177453,54 złotych (k. 103 a. k., tom I).

W oparciu o złożony wniosek w dniu 14 lipca 2015 r., organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 11 września 2015 r., znak: ENP/6/(...) przeliczając emeryturę od dnia 1 lipca 2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Organ rentowy stwierdził, że wysokość emerytury podlega ponownemu ustaleniu zgodnie z art. 26 ust. 6 ustawy emerytalnej, jeżeli w miesiącu, w którym został zgłoszony wniosek o emeryturę obowiązywała inna tablica średniego dalszego trwania życia niż tablica obowiązująca w miesiącu, w którym został osiągnięty powszechny wiek emerytalny. Oddział odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ w jego ocenie wniosek o emeryturę odwołująca zgłosiła w miesiącu obowiązywania tej samej tablicy średniego dalszego trwania życia, co w miesiącu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego (k. 167 a. e., tom III).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach rentowych. W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, niekwestionowany przez strony, stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 11 września 2015 r., znak: ENP/6/(...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył możliwości przeliczenia świadczenia emerytalnego odwołującej w oparciu o art. 55 w związku z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j. t.), zwana dalej „ustawą”.

Zgodnie z art. 55 ustawy ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem

o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53 tej ustawy.

W myśl art. 27 ust. 1 i 2 ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3; mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a. Wiek emerytalny dla kobiet wynosi co najmniej 60 lat.

Sąd zważył, że dla niektórych osób urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r. przewidziana została możliwość obliczenia emerytury według wartości zgromadzonych składek, na zasadach określonych w art. 25 i 26 ustawy. Jak wskazuje powołany wyżej art.

55 ustawy, dotyczy to tych osób, które po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego pozostawały w ubezpieczeniach emerytalnym i rentowych, a z wnioskiem o emeryturę wystąpiły po dniu 31 grudnia 2008 r. Warunkiem uwzględnienia takiego wniosku jest ustalenie, że emerytura obliczona na podstawie art. 26 jest wyższa od obliczonej zgodnie

z art. 53, co jest możliwe w przypadku osób, które po wejściu w życie ustawy podlegały ubezpieczeniom przez odpowiednio długi okres i osiągały wysokie przychody.

Sąd Najwyższy porównując w istocie prawa ubezpieczonych do pobierania świadczenia emerytalnego ze względu na przesłankę wieku, wskazał, że „ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu 31 grudnia 2008 r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. Przepis art. 55 tej ustawy, umożliwiając ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r. wyliczenie emerytury w wieku powszechnym według jej art. 26, "zrównuje" w pewnym sensie sytuacje tych osób (urodzonych przed 1 stycznia 1949 r.) z sytuacją osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które, jeśli nabyły prawo do emerytury w niższym wieku emerytalnym albo do tzw. emerytury wcześniejszej, mogą, osiągając powszechny wiek emerytalny, złożyć wniosek o ustalenie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym wyliczanej według art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2014 r., sygn. akt I UK 345/13)

Opierając się na treści obowiązujących przepisów prawnych, jak również orzeczenia Sądu Najwyższego, Sąd doszedł do przekonania, że aby nabyć prawo do emerytury obliczonej na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy, należy spełnić przesłanki zawarte w art. 27 ustawy kumulatywnie. W związku z powyższym J. S. nie ma prawa do obliczenia przedmiotowego świadczenia metodą „kapitałową”, ponieważ nie spełniła warunków nakreślonych przez ww. przepisy ustawy. Bezsprzecznie bowiem zostało ustalone w niniejszej sprawie, że odwołująca urodziła się w dniu (...), a więc po dniu 31 grudnia 1948 r. Zatem wbrew stanowisku odwołującej, zachodzą podstawy do nieuwzględnienia jej wniosku o wyliczenie emerytury zgodnie z art. 55 w związku z 26 ustawy.

Reasumując, przedstawiona wykładnia art. 55 i stan faktyczny ustalony w sprawie wskazują, że należy pozbawić J. S. prawa do przeliczenia świadczenia emerytalnego według art. 55 w związku z art. 26 ustawy emerytalnej. Stanowisko przedstawione przez ubezpieczoną w uzasadnieniu odwołania i podtrzymywane w toku procesu nie miało zatem żadnych podstaw prawnych i jest sprzeczne z wykładnią powołanych przepisów.

W konsekwencji, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł, jak w sentencji oddalając odwołanie.

ZARZĄDZENIE

(...)

MK